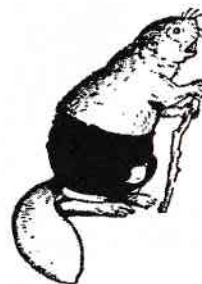

LIBRIS

We know
books

AVENTURILE LUI
CASTOR PAGAIE

de THORNTON BURGESS
Ilustrații de HARRISON CADY

Traducere și adaptare de Brad Florescu

ANACRONIC

I	CASTOR PAGAIE SE APUCĂ DE TREABĂ	5
II	PLANURI PENTRU IAZ	8
III	MUȚI GURĂ-CASCĂ VIZITEAZĂ ȘANTIERUL	12
IV	SAMI GAIȚĂ ÎȘI DĂ ARAMA PE FAȚĂ	15
V	CASTOR SE ȚINE DE CUVÂNT	20
VI	PUȘTIUL BUNEA INTRĂ LA BĂNUIELI	25
VII	PUȘTIUL ARE PARTE DE O NOUĂ SURPRIZĂ	29
VIII	PETRICĂ IEPURAȘ SCAPĂ LA MUSTAȚĂ	33
IX	PLANUL DE CASĂ AL LUI CASTOR PAGAIE	37
X	CASTOR ÎNCEPE LUCRĂRILE LA CASĂ	40
XI	PETRICĂ ȘI TONI NU MAI PRICEP NIMIC	45
XII	TONI BIZAM ÎNVAȚĂ O LECȚIE	49
XIII	O CĂMARĂ FOARTE CIUDATĂ	55
XIV	O URMĂ ÎN NOROI	58
XV	SAMI ÎI FACE O VIZITĂ LUI CASTOR	62
XVI	MOȘ COIOT CEL AGER	66
XVII	DEZAMĂGIREA LUI MOȘ COIOT	71
XVIII	MOȘ COIOT URZEȘTE UN NOU PLAN	74
XIX	CASTOR ȘI SAMI, PRIETENI LA CATARAMĂ	77
XX	SAMI ÎȘI OFERĂ AJUTORUL	81
XXI	CASTOR ȘI SAMI MUNCESC UMĂR LA UMĂR	85
XXII	CASTOR TERMINĂ DE RECOLTAT	89

Thornton W. Burgess

The Adventures of Paddy the Beaver

Ilustrații Harrison Cady

Traducere și adaptare Brad Florescu

Redactor Cella-Maria Cujbă

Tehnoredactor Cristi-Alexandru Dragomir

Toate drepturile asupra acestei ediții aparțin Editurii Anacronic

Mulțumiri Thornton W. Burgess Museum pentru generozitate.

Mulțumiri Ruxandrei Fleșer pentru idee.

© Editura Anacronic, 2025, pentru prezenta ediție

Tiparul executat de XPROMPT

ISBN 978-630-95144-8-6

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

BURGESS, THORNTON WALDO

Aventurile lui Castor Pagaie / de Thornton W. Burgess ; il. de Harrison

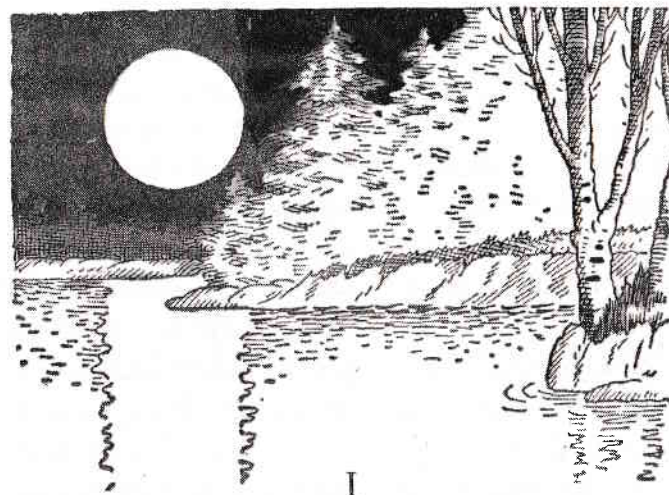
Cady ; trad. și adapt. de Brad Florescu. - Domnești : Anacronic, 2025

ISBN 978-630-95144-8-6

I. Cady, Harrison (il.)

II. Florescu, Brad (trad. ; adapt.)

821.111

I

CASTOR PAGAIE SE APUCĂ DE TREABĂ

*Ziua muncă, noaptea muncă, dimineța muncă iară
De e soare, de e lună, eu îmi văd de trebușoară.
Trece lebăda pe ape, doarme bufnița pe-o cracă,
Iar eu am atâta treabă, că nu-i vreme pentru joacă.*

Versurile astea le născocise Castor Pagaie în timp ce trudea din greu. Atât de mult își dorea să aibă un iaz în adâncul Pădurii Verzi, încât se apucase deja să ridice stăvilarul. Nu muncea chiar și noaptea, cum zice cântecelul. Nimeni nu poate face asta. Trebuie să te mai și odihnești din când în când. Trebuie să mai și dormi, trebuie să te mai și

joci ca să te menții în formă. Așadar, nu era chiar adevărat că Pagaie lucra zi și noapte, dar timp de joacă tot nu avea. Era mult prea ocupat. Se jucase pe săturate toată vara; acum trebuia să facă pregătirile necesare pentru sosirea iernii.

Pădurea Verde, Lunca Verde și Zâmbăltoaca sunt pline de gospodari harnici, însă niciunul atât de sârguincios ca Pagaie. Nici măcar văru-său, Toni Bizam. Fericel Vevegriu și Veverel Dungaciu își fac provizii pentru lunile de iarnă când Fratele Crivăț și Ghiță Geruțu stăpânesc peste tot meleagul. Toni Bizam își construiește o căsuță trainică și călduroasă. Dar eforturile lor nu se compară cu ce face Castor Pagaie.

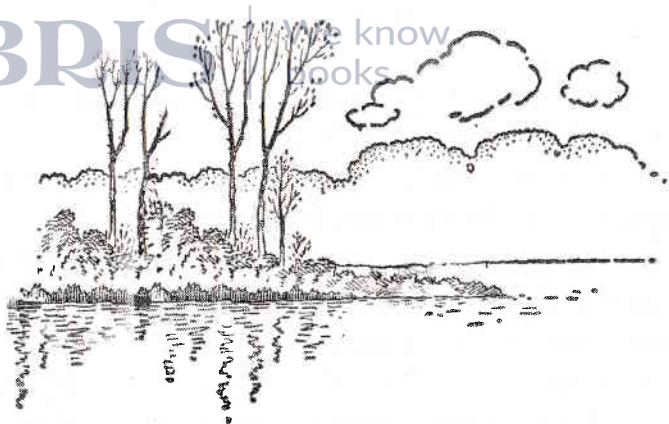
Ce ziceam? A, da: Pagaie se jucase vara în-treagă. Cutreierase în susul și-n josul Pârâului Hohot, ajungând până aproape de izvoare. În timpul peregrinărilor sale, făcu numeroase observații și chibzuiuse dacă i-ar plăcea să rămână în Pădurea Verde. Mai întâi, trebuia să se asigure că se găsea aici destulă mâncare pe gustul lui. După aceea, trebuia să verifice dacă are cum amenaja un iaz aproape de sursa de hrană. În cele din urmă, se convinse: dacă-și face aici un iaz și o casă, are s-o ducă binișor. Toată această planificare o făcuse în timpul lui de joacă, iar acum era gata să se apuce de lucru. Iar când Castor Pagaie se apucă de o treabă, nu se oprește până n-o termină. Zice că dacă nu

ești sârguincios, nu faci nicio sfârâială. Are dreptate. O știi și eu, o știi și tu.

Castor vede pe întuneric la fel de bine ca Petrică Iepuraș, ca Vulpe Roșculeț și ca Moș Coiot. Și-i place să lucreze noaptea, fiindcă se simte mai în siguranță. Dar și ziua vede la fel de bine, iar dacă nu e absolut niciun pericol prin preajmă, lucrează și atunci.

Pentru început, Pagaie avea de gând să facă un stăvilar de-a curmezișul Hohotului, ca să zăgăzuiască apele pârâului. Alesese pentru asta o poieniță joasă în adâncul pădurii, prin mijlocul căreia curgea Hohotul. Pe maluri se înălțau plopi tineri după a căror coajă Castor se dădea în vânt. Un pic mai la vale, unde poienița cobora nițel, găsisse locul perfect pentru stăvilar. Nu trebuia să-l facă prea lat, iar când avea să-l termine, stăvilarul urma să oprească apele Hohotului și să formeze iazul.

Era deci pregătit să se apuce de stăvilar. Merse pe Hohot în sus până-ntr-un zăvoi cu arini și sălcii și se puse imediat pe treabă, fiindcă avea de tăiat o mulțime de copaci. Când începu lucrul, îl cuprinse o stare de fericire. Adevărul e că nici nu poți fi cu adevărat fericit dacă nu ai ceva de făcut.

II

PLANURI PENTRU IAZ

Castor tăia de zor copaci pentru stăvilă. Învățase în Nordul natal cum se taie un copac, cum se ridică un stăvilă, cum se sapă un canal și cum să clădește o casă trainică de castor. Părinții lui fuseseră foarte pricepuți în treburile căstorești, iar Pagaie deprinsese repede toate aceste meșteșuguri. Știa ce are de făcut și știa și cum s-o facă bine. Vezi tu, mulți oameni își pierd vremea și asudă degeaba fiindcă fac treabă de mântuială, pe care apoi sunt nevoiți s-o ia de la capăt. Uită să se asigure că au făcut bine un lucru, îi dau înainte fără socotință, iar când descoperă greșeala, toată munca lor de până atunci se năruie.

Dar Castor nu-i așa. Castor n-ar sări nicio dată într-un puț adânc fără să se uite unde sare, cum a făcut Taica Oac odată. Acum, de pildă, socotea foarte atent ce copaci taie. Nu-și permitea să piardă vremea ciopârțind un copac care nu era ce trebuie. Măsura copacul cu mare luare aminte și, când se asigura că se potrivește cu socotelile lui, îi studia vârful, ca nu cumva, când se va prăbuși, să rămână înțepenit în coroanele copacilor din jur. Treaba asta o învățase pe când era mic și zăpăcit. Odată, se chinuise mult și bine să taie un copac zdravăn, își avertizase prietenii să se ferească din calea trunchiului ca să nu pice pe ei, dar la final copacul nu căzu deloc fiindcă se încurcase în crenșurile unui alt copac. Atât de tare se necăjise Castor atunci, încât îi luase multă vreme să uite tărășenia.

Acum, se asigura cu mare grijă că fiecare copac pe care-l tăia urma să cadă fix unde trebuie. Apoi se așeza pe picioarele din spate, se proptea bine în coada lui ca o pagaie și începea să ronțăie trunchiul. Are niște dinți perfecți pentru munca asta: lungi, lați și foarte ascuțiți. Să-ți explic cum procedează. Mai întâi, face o crestătură adâncă, apoi încă una, un pic mai jos. Pe urmă, smulge pana dintre cele două. După ce face o tăietură suficient de adâncă pentru ca arborele să cadă în direcția potrivită, se apucă de ronțăit pe partea opusă. Iar când copacul începe să se plece și e limpede că

urmează să pice, Castor o șterge repede din calea lui și se pune la adăpost. Ce-i mai place să vadă copacii cum se înclină, cum încep să cadă, tot mai repede și mai repede, și cum se prăbușesc la pământ cu mare vuiet!

Imediat ce i-a pus la pământ, Castor se apucă să-i curețe de crengi până rămân curați și drepecți, ca niște bârne. Curățatul e treabă ușoară; poate reteză o creangă dintr-o singură mușcătură. Pe unele trunchiuri lasă desişul stufoş din vârf.

După ce a tăiat și scurtat bârnele după măsurătorile lui, Pagaie le trage până la şantierul stăvilarului. Le aşează una lângă alta, nu de-a curmezişul Hohotului, ca pe un pod, ci pe direcţia apei, care aici e lată, dar puţin adâncă. Pentru a le împiedica să se ducă la vale, le propteşte cu pietre și mâl la capetele stufoase. Apoi instalează alt rând de bârne deasupra lor și apoi alt rând peste, și fixează construcţia cu nuiete și bețe puse de-a curmezişul.

Astfel proceda și acum cu mare spor, iar lucrarea avansă cu rapiditate. Pârâul Hohot se târa din ce în ce mai greu la vale. Hohotul lui zgomotos devenea tot mai discret, iar într-un final nu se mai auzi deloc, fiindcă apele abia i se mai puteau strecura prin încrengătura de bârne și nuiete. Cam pe-atunci, viețuitorii Zâmbăltoacei începuseră să se îngrijoreze de scăderea apei și porniseră în susul râului să vadă ce se-ntâmplase. Dar asta-i altă poveste.

Viețuitorii Zâmbăltoacei începuseră să se îngrijoreze de scăderea apei și porniseră în susul râului să vadă ce se-ntâmplase.